

MANIFEST 1 D'OCTUBRE

Acompanyar és construir una societat on tothom compta

Amb motiu del **Dia Internacional de les Persones Grans**, la Fundació Amics de la Gent Gran reivindica una societat que reconegui el valor de les persones grans, garanteixi la seva participació i capacitat de decisió i entengui que acompanyar és una responsabilitat compartida. Una societat on els vincles, la dignitat i el dret a continuar formant-ne part siguin una realitat a qualsevol edat.

Envellir és continuar vivint

Envellir és continuar vivint. Continuar tenint desitjos, capacitats, projectes, vincles i coses per aportar. La vellesa no és una etapa residual de la vida, ni un temps en què les persones deixen de tenir un paper en la societat. És una part de la vida que mereix ser viscuda amb **plenitud, dignitat i oportunitats**.

Durant massa temps, la societat ha mesurat el valor de les persones a partir de la productivitat, l'ocupació o la capacitat de generar resultats. Aquesta mirada també ha contribuït a invisibilitzar allò que no sempre es comptabilitza: les cures, els vincles, l'experiència, el coneixement compartit i tot allò que sosté la vida comunitària.

Les persones grans han contribuït i contribueixen a construir la societat. Han treballat, han cuidat, han educat, han sostingut famílies i comunitats. **La seva aportació no es pot reduir a una trajectòria laboral, una pensió o allò que han produït.** La seva experiència, els seus coneixements i les seves aportacions formen part de la riquesa col·lectiva.

I aquesta contribució no desapareix amb la jubilació. Les persones grans **continuen participant, decidint, compartint i transformant** la realitat que les envolta.

Els vincles són una necessitat

Volem una societat on ningú hagi de viure la **soledat no desitjada com una realitat inevitable**. Els vincles socials i comunitaris són essencials al llarg de tota la vida. **Els vincles no són un complement, són una necessitat humana.**

Acompanyar és ser-hi. És escoltar, compartir temps, generar confiança i reconèixer l'altre. **El voluntariat és una expressió concreta d'aquesta responsabilitat compartida**, una manera de construir vincles i comunitat des de la proximitat.

Però la lluita contra la soledat no desitjada no pot recaure únicament en la solidaritat ciutadana. **És una responsabilitat compartida que implica les administracions, les entitats, les comunitats i el conjunt de la societat.**

Acompanyar és respectar l'autonomia

Acompanyar no és substituir. Donar suport no significa prendre decisions per les persones ni limitar la seva capacitat de decidir sobre la pròpia vida.

Les persones grans han de poder continuar triant com volen viure, en què volen participar i quins projectes volen desenvolupar, amb els suports necessaris quan els necessitin.

Han de ser presents en la vida comunitària, amb veu i capacitat d'incidir en les decisions que les afecten. I això ha de ser possible per a totes les persones grans, tenint en compte les desigualtats que travessen les seves vides, les diferents maneres d'envellir i les barreres que encara persisteixen en l'accés als serveis, la participació social i l'accés i el manteniment d'un habitatge digne. Perquè tenir una llar segura i estable també és una condició per poder envellir amb dignitat, autonomia i tranquil·litat.

Una societat accessible per a tothom

Vivim en una societat cada vegada més digital, però la digitalització no pot convertir-se en una nova barrera. Les persones grans mantenen la capacitat d'entendre, aprendre i decidir, però poden necessitar temps, explicacions clares o suport per accedir a determinats serveis i entorns.

No és la persona qui ha de demostrar constantment que és capaç d'adaptar-se: són els entorns i els serveis els que han de garantir l'accessibilitat i el suport necessari.

Una vellesa diversa, amb futur

La vellesa no es pot reduir a fragilitat, dependència o invisibilitat. **Les persones grans són diverses i mereixen ser reconegudes en tota la seva complexitat, amb els seus desitjos, capacitats, experiències i projectes.**

Envellir no significa deixar de tenir futur.

La Fundació Amics de la Gent Gran reivindica una societat en què les persones grans no només rebin atenció, sinó que siguin reconegudes, escoltades i acompanyades. Una societat que valori les cures, els vincles i l'experiència com a elements essencials de la vida col·lectiva. Una societat que entengui que el valor d'una persona no depèn de la seva capacitat productiva, ni desapareix quan necessita ajuda.

Perquè...

Perquè una vida sencera no es pot mesurar només en **anys cotitzats, en una pensió o en allò que s'ha produït.**

Perquè **els vincles es construeixen amb temps, presència i compromís.**

Perquè acompanyar és fer possible que les persones grans **continuïn decidint, participant i formant part de la comunitat.**

Perquè una societat que deixa enrere les persones grans **deixa enrere una part essencial de si mateixa.**

I perquè volem una societat on totes les persones, a qualsevol edat, puguin **viure amb dignitat, continuar aportant i gaudir d'una vida plena.**